

„Elskan brenndu bréfið“: Ástarbréfin í Kvennasögusafni Íslands

Rakel Adolphsdóttir, fagstjóri Kvennasögusafns Íslands

Félag um átjándu aldar fræði

11. febrúar 2023

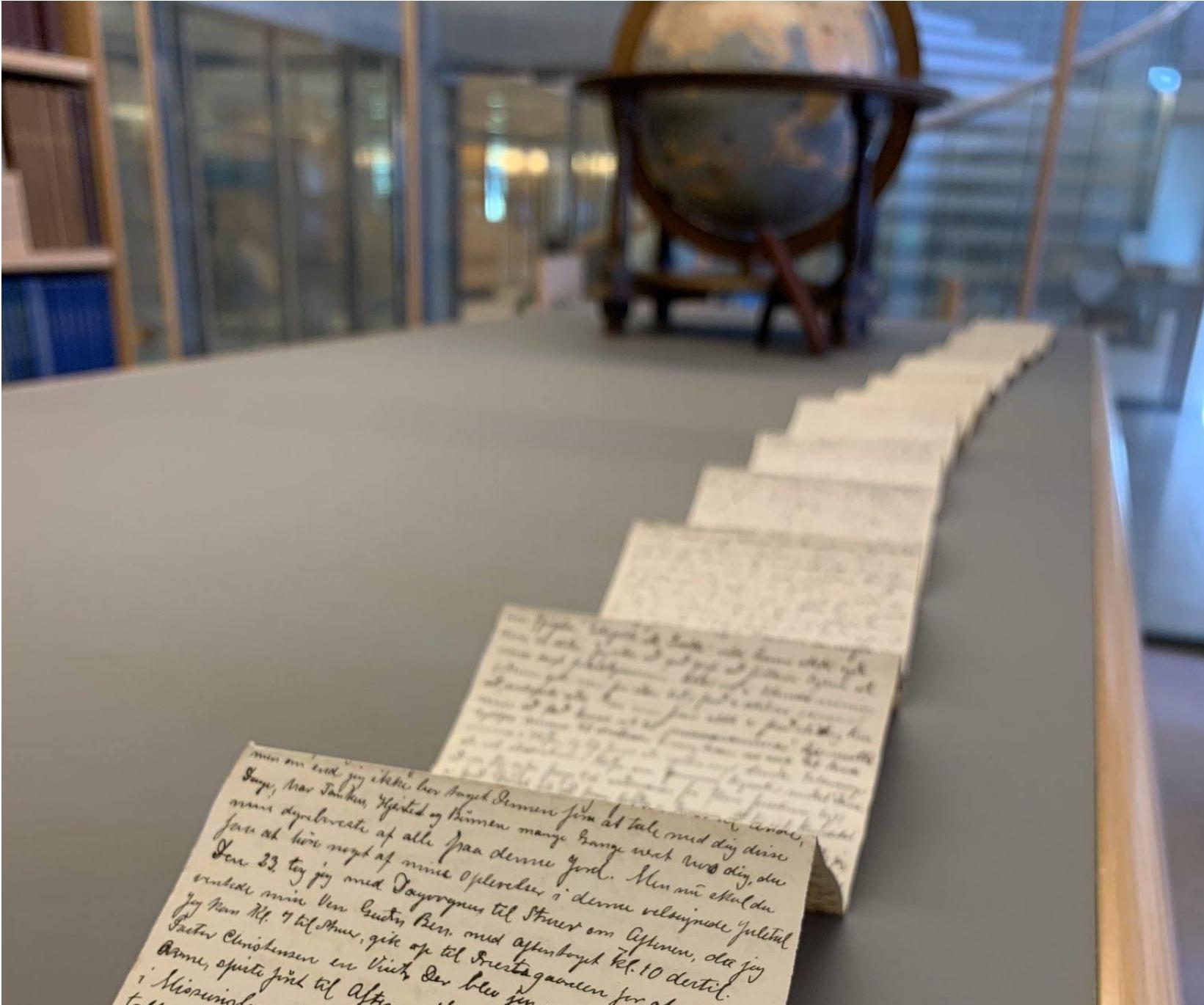

Ástarbréf sem fundust og eru aðgengileg Flokkar:

1. Ungt fólk í upphafi sambands sem ganga svo í hjónaband
 - a. Guðrún Lárusdóttir (1880–1938) og Sigurbjörn Ástvaldur Gíslason (1876–1969)
 - b. Lára Sigurbjörnsdóttir (1913–2005) og Ásgeir Ó. Einarsson (1906–1998)
 - c. María (Maja) Skúladóttir Thoroddsen (1906–1976) og Haraldur (Ibsen) Jónsson (1897–1967)
2. Par í rómantísku sambandi sem endar í sambandsslitum
 - a. Brandur Búason (1896–1982) og Sigrún Guðmundsdóttir (1895–1973)
3. Rómantísk bréf frá einni konu til annarrar þar sem sambandsstaða þeirra er óviss
 - a. Ingibjörg H. Bjarnason (1867–1941) og Ingibjörg Guðbrandsdóttir (Imba Brands) (1878–1929)
 - b. Katrín Gísladóttir (1903–1997) og Vilborg (Minnie) Ólafsdóttir (1917–1978)

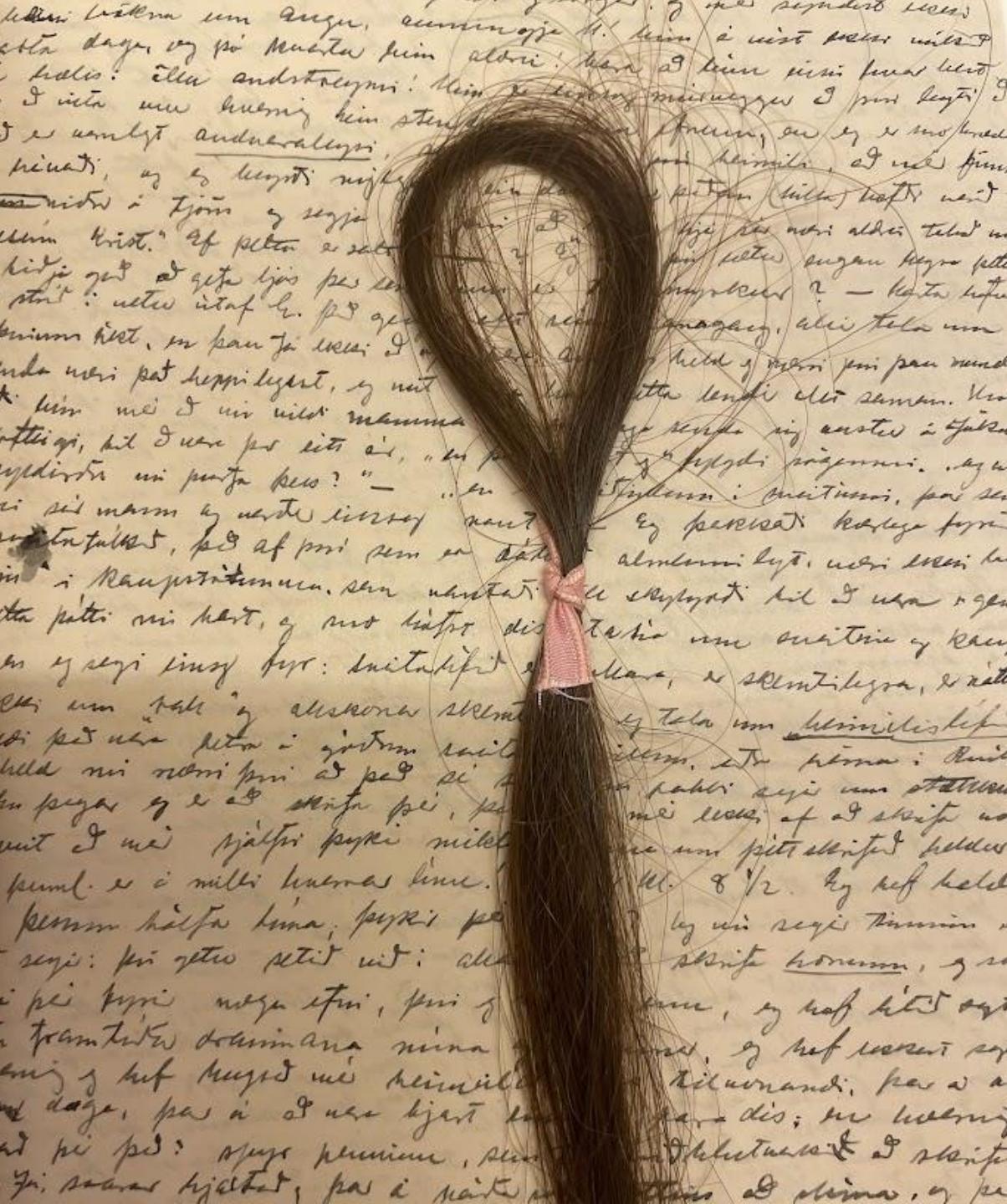
Guðrún Lárusdóttir með eiginmanni sínum Sigurbjörni Á. Gíslasyni á ferð í Berlin 1905.

Guðrún Lárusdóttir (1880–1938)

og

Sigurbjörn Ástvaldur Gíslason (1876–1969)

Lára
Sigurbjörnsdóttir
(1913–2005)

til

Ásgeirs Ó.
Einarssonar
(1906–1998)

Iceland, Reykjavík 10. March 1958.

Ósku vínur minni!

allz. meppadi. Viðspæri þi móttum, farum ekki annan. — Litid er af fíllum, enda stutt síðan þi föst. Manna óttladi endilega sá nái i Sig i sima (i Vest.) í gos, en þá munus hafi hafa verið farin. Óttladi him sá seðja þér af Kingnum eimur, sem sé um styrkt til rannsóknar á ríðuveðurum i Tjófafini. Eg célla að senda þér óll grógr af því kynni að hafa tekifori til að kynna þér van a person vest. Einmitt i dag átti að veða um tillojr persa.

Hér er sama fina nednið, vorandi hafis þi líka þengið gott nedur í leidinni.

Fv. er ónnin að fá farta ótvinum líja Heildsals en vel síður látu þau pétast til meðhverf 2. d.

Hann er óskoð luukuleyr yfir vinnunni, bryggdag en færst móttunum heldur lengri en vant

Eg er almenning upplögt til að skrifa minna, mið ekki vero læst að skrifa.

Þú manst að eg held ekki upp að vera kalla sammakona, vil heldur vero kennslukona í saman.

Ellið kann líbba, lefi ekki geta nái i hað anset ekki sinnanum. Er minn að fá líma

or i heilt fæt i kaup
l arnar matur. Okla
d i kvöld, at þat va
veri al-sall i k
þat var at fer eg sámt einn i
affreyjuigar og hugsa
þin, en mitt ótal ar
vissan um et lítt a
kissa, kissa, kissa.
andi ey róandi fjall
tur, svo þreytus a f
lei og sömu endurtek

Hassel, 8. 4.-
studatus af þrá til þin. Þeg
at hafe þig ekki hja mí
vid líttumst. Og eg er ordin
mír, at mír finnst nøy
i hendingar ór, tale vid
vid hægni óxhna. Esku, eg
ni! Þat er ekki vist
a litid, — og ej vist hell
ma ej klakka svo til at h
aprívetri "i sjálfum mí
edid meitum?"

Ásgeir Ó.
Einarsson
(1906–1998)

til

Láru
Sigurbjörnsdóttur
(1913–2005)

Queen of my heart!

n as good as my word, 'eg fór til akureyri.
Dáður var heldur bráin að og skrif til
mér var fáinn, þá fíll 'eg sáman. Þeir lá
á alminu og á divan og ágerði heilaga
lik dandaþógn, sem getur ríkt i þessu
ekken personale fala 'eg ekki vild. M
i af nupper ten for ingending. Þa
eftir day, húlagur eins og ég segi
huganum stundum til ytra, sti
llagus. Þátt kvoð, Þegar ég ligg a
eilögum hugsunum, yá verð ég þe
að mig dannaðanga i brennivín. Þe

Hóammstanga 1899- '24.

Guddomlega mó! Ljós augna
minna og hunang hjarta
mins! Þatcku ýour bréf til og
sneplimum með Ofelijgi. Þa
var ólæsilegt eitt hvat um Rauku,
mást af, ekki skrifstinni að kenni,
því þe skrifit dásamlega, þat
sírt þegar heil örök er til að doma
um, dýrmist örök þat. Þau;
frumhjáhláupi, mótið þeir svart-
röndóttan pappis, sem pesti geym?

Haraldur
(Ibsen)
Jónsson
(1897–1967)

til
Maríu (Maju)
Skúladóttur
Thoroddsen
(1906–1976)

Rík 20. hóf. '28.

þú mást aldrei veru reitur nít miq, dukt-
ðu fínast en vanda óg Simpil óg
alt, þó óg sé þat nýglæst, en þú
sögt svaðalægt góður, óg mið
þykkir vœnt um þig, þat er þat
at heftast er
íslu óg respekt
at ín er ói
lluma segir
vera samur 3.
ára hra
daga. Þeyði
ki þykkir
en skrik sva-
ðka nálast
stíma óg
í stadi vök - en
þí aldrei vera
Í Kriðan

Elsku Íslen! Eg má til at skrifa þér
mima, þetta er at verfa alveg ófert. Eg
er láttauð hugsandi um þig, óg skundum ned
dreymir miq at þú sitt daum óg dotti meini
ut um quiggum. Elskin Íslen minn, eg skila
er ansi brodd um at - þat verði aldrei at em
ljós ír persónu mínu óg þú segis. Eg veit
en þa aldrei kjark óg ig og ekki svað ó-
ákvæðin; meir, svað eo líkt semna at ver-
at drauga þig lengur, þó miq langi is ar-
samt agalegt til pers. Það er svað leit- þér
mleys og snist af því mið fínst nefni. Of m
legn svað vœnt um þig sem ekkan. Eg svað
vildi óskar at þú vori Magnús Konráðsson
eta einhver námatus, þú vori ej köld
fyrir þri, en af þri þat er mi þú verum
alltaf hefur verit draumar vit miq ó
midall. Eg er buin at sjá ljós renna
upp fyrir mið um at én hefi gaktið
verit dír fáldra ger vit þig, en ég gerði vi
þat mi ekki í „Rænkefjula Kimdes“
þú aldrei vera prau „mugur, þegar manni spær þa
um tungumálum, þa part manna nefn

Haraldur (Ibsen)
Jónsson
(1897–1967)

til

Mariú (Maju)
Skúladóttur
Thoroddsen
(1906–1976)

Hjartagullið! Þú vill að ég telpi Þat
upp, sem mælis með diumini okkar.
Þat er fljólgert. Þat er ekkerst, sem
mælis með Því. Kirkja fyrirfinst
engin. Þat er ómögnlegt að giftast
meir af Formulf. Ðe pekuninn til líti, er
þat fásinna, og hvarð snerðir au-
-kilimur, er þat Vanvid: Þeg er
ekki domsmálaráðherra og ekki lón-
-smillingur. Þat er ómögnlegt að
giftast meir, nema við; vill eyzn,

Njálsgötu 31 a 29.1.1928

Bær Brandur!

Gott gefi þín gledilegt að og hjartans bætu
í heym passer fyrir þín aðæta bjóf, sem og að elstu
ður að lejt frá líðnum aðunum. Þá minnomin
er enn einu sinni höfum við stáðið á þar
mörkum aðanna, og hofit til baka. Og
nest, þá getað rýffad upp ornat skemtilög, og
inn á óglemanlegt. Þá og líka margar raunast.
mij. Etti sann að þá elstu vinur þín seist
vera flutin í litla húspenna herbergum
þinn. Þeg fimm þáð og veit vinnu minn
hvernig fyrir er þetta allt eitt og óanu
visi en við bæti myndum dæfa óskar
þá elskan minn, þeg fimm til með þín, og
vildi geta ráðid bít að öllu þín til jöðu.

mikil held jeg, að þín kom til með að fissa þitta
bjóf ómerilegt, sem þau eru nái regndar
allt af Aldrei nái um mayar náðar hefur mig
getað dreymt því. Hjáttod mið, sem mig langar
þó svo óumræðanleya mikil til. Nei myr
er varnað flestur sem jeg annars þraí. Þó
held jeg að hugar minn jei óstiftur tja
þín þýjar jeg rofna á noturnar, sem er
van nái ótundum seint. Þóri þýjar jei
háttud, og jeg er ein, sem er svo idug leyja
þóri þar en allt meir og munna íti a
hvöldin, þar sem hafa herbergi med vín. Þá
þá lát jeg húgan mala til líðumist
anna, þýjar jeg var hátt og aðal meðonina
tímeni. Þá þýjar jeg bæs eftir gestinum minn,
sem jeg þraði svo óumræðanleya, að fá að
vera með. Þá vorum þessi lángþraði yester.

Sigrún
Guðmundsdóttir
(1895–1973)

til

Brands Búasonar
(1896–1982)

Ingibjörg Guðbrandsdóttir (Imba Brands) (1878–1929)

til

Ingibjargar H. Bjarnasonar (1867–1941)

Nernalien Härsted.
Försudagshöjd 25-5-56

Elsku Kay!
Erlens parkur fyrir mitt góða
indala brað, og myndunum sem
er þótt aðar vanti um ad já.
En er salla fín, gaman ad
a pig heit brastandi hjá se
í já eigi mei ramma hjá
ndgáð á mósgun og
ndur. Þui heit á kommodun
í mei, ekki af þui ad þau
eldri mynd af þui þar
máður getur aðeins að
inum bæti.
Eg aðila þa ad berja mill
j med ad parkka þér frá
Tillitid, og ad þau var
ledi gerð, svo snöggt sem
var gerð, ef addist eg ekki

13.

19.

5.

9.

9.

17.

in býr
man
Tun- id
nín og og lidur m og mundi
narg- fyrar, mikil pennas- anglikjöt
tilninga ad uppþyrir um það er
tilinni hrað og ef líttlega ad senda
legg. leggja sji plass þungir
urum annan til hrað sko
id á id be
mínun- g.
Tyrin orð te
schi te
hlida, et
mín te
urstis legs te
mud tu te
pad te
um, 5. og te
Greppa

Fok. hjertrumark 11 Dárin Gislason
Skur
Landsby
Reykjavík
Iceland

Vilborg (Minnie) Ólafsdóttir (1917–1978)

ti

Katrínar Gísladóttur (1903–1997)

Takk fyrir mig

Heimildir:

Landsbókasafn Íslands – Háskólabókasafn.
Kvennasögusafn Íslands. (KSS)

- KSS 13 og KSS 2018/17. Ingibjörg H. Bjarnason.
- KSS 47. Brandur Búason.
- KSS 53. María Skúladóttir Thoroddsen.
- KSS 61. Katrín Gísladóttir.
- KSS 72. Lára Sigurbjörnsdóttir.
- KSS 2020/4. Guðrún Lárusdóttir og Sigurbjörn Á. Gíslason.

44
45

búið at vora língs og ey ema as þat láti þar fyrirvarað sma
brugst - Estu nái ekki ánægður elskan náu - breyðla 'mánu little
engillinn munum' Eg skil ekkst! as þú skulnis ekki hafa frumis
börf frá mið ey se löngu búin as skrifja þín og senda þín
"Rauta heiluna" hinum se ausi góð. Eg ættu fyrst as myndu frí
heitindumun og því öllu lie at koma þó frá. Jónsi se vora
hálfurlauga veikur líggur á spítala, hann er með "arkum"
(villauð stíflas) i golluskuini, þau vitsa persa ekki for-
eldrami, teknarins tilga þat meini vora nærmest kraftverkt
et röntgen getur brugt honum - 10, first þér persa ekki
volaligt. Svo grasskar hinum lómumveiki þat ku eist lie
tvo tilfelli á dag, og first bóm og dyr magt, ey se
svo hrædd íst persa síðastaliga il af krökkunum, eist
bom Guðla Þors hefur frumist hana, Svansis Briem, og dáið
bom Guðm. Kr. Guðm. persa perski ey. Svo lírist mír
alveg ógæsliga hin i Menlo, þó m allis eiginlaga góðis us
mig, en mír hafð aldri dollist! hug mír gosi lírist sva

Hvað vantart?

Þri gerðir samið verkfæll um dagin,
heppi ey dayl, og pindir Junesen til að
ganga berfallan hl Caucasus, en var
þá ekki þor, sem ein hov hingur fikk
huldaþolguna. Mið Þólli Delta laglegs
dölus. Þri er kvenskörningur.
Innfræmer hefur mír bonist til eyrna að
Þri lifir mír adal leysa heilojn líforni,
þáð er goll að hafi ekki glæð minni
barna hni og dýrmoll að lifa þar eftir
ef að þri má hra ordinumum.
Eg hef líka marginum lákit að mír
skilja að allerkonar hopp og hi og stakna-
-gburs. Þegar ekki næst til minn, se
hoiki mír né quidi Þóknau legð. Fordast
þri plíkl. ten et þri fyrst fárum, Sílma
med líforni einum pavam, Þá er þi hins-
-vegar leyflegt að villoll t-
-riku hjarta i
ete. i brefum m
ekki af þri að afra þig, Þri mið náu
ónum vorid 1930. Þá kem ey eins og sá
himneski bríðognumi og rakk þri þi
nokkum alabarslusbankum? Runar
sleðulegur kelta symbol halft óklárt fyrir
mír. Skipt meining se mikilsvindi, en hitt þó
márin, að hin gunga undir alda hiflinningum
selgi svip a ordin.

Ný afhending, bréf úr kistlinum frá upphafsglæru.

Mögulega: Ólafur
Jóhann Sigurðsson
til Arnheiðar
Sigurðardóttur

Nit enorgunligrum laupt til þíss
þy leita, blóðu aðin nín,
og hýr þær hili hrey um aninn,
nig lajark og fott og bannum fim.
Hann eru þír, er líkir ekki
þín sunni þannig nínus fim.
Kvífir þír a hamn hreyum klen-
gum línum for um rauðum nínus?
Máu er líkja um líkja línum
i lísir líkja aðra fim er
og líkld og selur hýr þír fim a
u heldur þír um anina annað,
og undan sunna að aðr líkja
er aðri fim nýr áðr arhlidur.
og allur ortum línum línum
nýr hamur ekkje þóttur nánus,
þy gæti sornn glæði hýr þír
mitt gíða, líkja hýr aðr nýr
og unaf hýr þír lísir hýr
ef líf meðis þír hýr nýr. --
Sornn gíða er selur hýr,
sornn dræytur og nett in Þig,
sornn unad gíða gýrji
og gíðar fim fulla nýr. --
En línum fimm nýr laupt til þíss. --

Eitt ástarbréf foreldra hennar í safni
Þorbjargar Árnadóttur (KSS 74).

Sr. Árni Jónsson (1849–1916) skrifar til
Auðar Gísladóttur (1869–1962) 18. febrúar
1896.

Þau gengu að eiga hvort annað 17. mars
1896.